reſpectu matrimonij. h̄ relinquēdū eſt arbitrio iudicãtis ſʒ eū qui ex multis hēbit ꝯſiderare vtrū ante etatē cõpletã ſit potēs ad generandū. Et ratio diuerſitatis eſt q2 in mr̃imonio ſtatuit̃ etas nõ ꝓpter ſe ſimpliciter ſed reſpectu potētie coeūdi. ſed in teſtõ ſimplr̃ ꝓpter ſe ⁊ crederē ꝙ vbi de potētia cocundi nõ cõſtaret ſaltē ex ſignis ꝙ ante etatē cõpletã nõ tʒ matrimoniũ niſi ſaltē in vltia die poſtremi anni. neqʒ plʒ Jo. an. ⁊ alijs doc. opi. Hoſt. vt exigat̃ ꝑſeuerantia triduí poſt etatē cõpletã. q2. c. ad nr̃am loquit̃ in ꝓfeſſione tacita. nos ãt loqmur in matrimonio expreſſe ꝯtcto vbi nõ requirit̃ ꝓbatio ſicut in religiõe ⁊ h̄ tenebis. ¶ In glo. i. ĩ fi. nõ gl. q2 quotidie allegat̃ ⁊ vide gl. clariorē in. c. tenor de re iudi. tractat ẽt glo. in. c. feie. xxx. q. v. ⁊ ꝓprie ſubarratio eſt deſpõſatio mutuo ꝯſenſu ĩteruenīẽte facta ꝑ ĩmiſſionē anuli. Et ꝯcludēdo hãc mãm poſt doc. dic ꝙ qñqʒ ĩmiſſionem anuli precedũt v̄ba ⁊ tũc ad illoꝝ ſenſuʒ declarat̃ effectus ĩmiſſionis anuli. nã ſi precedũt verba apta ad ꝯtrahendũ matrimoniũ ĩmiſſio anuli declarat matrimoniũ ⁊ dʒ mulieri anulus ĩponi in quarto digito. q2 vt fert̃ ibi eſt quedã vena ſanguinis vſqʒ ad coꝛ p̄tendēs. ideo in ſignũ mutue dilectiõis ĩponit̃ anulus. de quo vide latiꝰ ꝑ tex. in. c. femine prealle. Si v̄o precedũt verba apta ſolũmõ ad ſpõſalia tũc anulus ſolũ denotat ſpõſalia: q2 traditio anuli ex ſe non denotat aliquē ꝯtcũ ſed regulariter ſm̃ ꝑcedētia ſicut dicimus in arris vt inſti. de ꝯtra. emp. in prin. Aut preceſſerũt verba vnius tm̃ ⁊ tunc idē vt ĩmiſſio anuli hẽat denotare verbũ expreſſũ vt tʒ glo. in. c. pe. ŏ. ti. ꝓx. Si v̄ba nõ interceſſerũt. aut non apparet de ꝯſuetudine nec ex facto circũſtãti põt aliqd certũ percipi ⁊ nõ iudicat̃ pro matrimonio q2 cũ h̄ ſit ſignũ ad multa equiuocũ nõ ꝓbat certũ qd preciſe. vt in. c. illud de ꝑſump. Aut cõſtat de cõſuetudine vtputa in matrimonio cõtrahēdo ſolet tradi anulus cũ certa ſolēnitate ⁊ tunc ex quo anulus ꝓbat̃ traditus cũ ſolēnitate que ſolet interuenire in mr̃imonio ſatis ꝓbat̃ matrimoniũ ꝯtcũ. ⁊ in hoc caſu intellige iſtã glo. ⁊ glo. in. d. c. femine. In dubio tñ ſemꝑ eſt iudicandũ pro matrimonio. q2 res eſt fauoꝛabilis. vt in. c. ex litteris ď ꝓba. ⁊. c. fi. de re iud. dicit tñ do. an. h̄ ꝓcedere ſi ponit̃ in digito ſed ſi tradit̃ in manu preſumit̃ donatio. vt dixi credo in h̄ ſpectãdã ꝯſuetudinē loci. Si aũt dat̃ a parētibꝰ dicit do. an. ꝙ p̄ſumit̃ donatio ⁊ nõ ſpõſalia qđ ſatis põt admitti niſi conſuetudo foret in contrarium.

¶ De clandeſtina deſponſatione. Rubrica.

Quia matrimonia ⁊ ſpõſalia qñqʒ ꝯtrahunt̃ palã qñqʒ clãdeſtine. Jõ poſt generales rubricas ꝑcedētes ſubijcit iſtaʒ rubricã ſpãleʒ de clãdeſtina deſpõ. nã qñqʒ puelle ſubducunt̃ ⁊ inducunt̃ ad ꝯtrahēdũ clã parētibꝰ ⁊ q2 de tali mr̃imonio poſſet dubitari ideo ⁊c̄. De mã vide. xxx. q. v. ⁊. iij. q. iiij. c. ꝯſanguineoꝝ nõ reperit̃ alibi.

Si quis. Hoc dicit ſm̃ cõeʒ ĩtellectũ Ei qui aſſerit matrimoniuʒ incũbit ꝓbatio. vel ſic. Pro clãdeſtino mr̃imonio nõ preſumit̃ ſed illud allegãti incumbit onus ꝓbãdi. ꝑ thema. ſcđo determiatio ibi viro. ¶ Caſus lr̃alis. Si aliqs occulte deſpõſauerit aliquã mulierē ⁊ ipſe eã petat poſtmodum in vxorē ⁊ ipa negat deſpõſatõeʒ vir dʒ hoc ꝓbare. ⁊ eõ ſi vir hoc negauerit mulier hoc ꝓbare dʒ alr̃ abſoluat̃ vterqʒ. Ber. ¶ Nõ ꝙ clãdeſtinitas nõ viciat mr̃imoniũ. ſolus ergo ꝯtrahētiũ cõſenſus ſufficit ad mr̃imoniũ lʒ clã ſit preſtitus qʒqʒ peccēt ſic clãdeſtine ꝯtrahentes. vt. j. e. c. fi. ⁊. xxx. q. v. ĩ c. aliter iuncta gl. Idē eſt in collatõe beneficii qʒqʒ. n. collatio clãdeſtina nõ careat ſuſpitione tñ tʒ ſi de ea quoquomõ fides fieri põt de quo vr̃ tex. opti. in. c. vnico vt eccle. bene. ſecus in electõe illa. n. nõ vʒ de quo in. c. q2 ꝑꝑ de elect. ⁊ in c. fi. e. ti. li. vj. ¶ Nõ ſcđo ꝙ lʒ credat̃ maſculo ſuꝑ copula ꝯtra mulierē negãtē iuxta ea que hr̃itur in. c. ꝯtinebat̃. ŏ. ti. ꝓxi. tñ ſecꝰ eſt circa eẽntiã matrimonij. ¶ In gl. i. in fi. ⁊ hec lec. vltima cõiter tenet̃ per doc. ex quo. n. lr̃a ſic põt intelligi lʒ cũ aliquali ĩpropriatõe nõ debemus violare alias regulas iuris quibus cõiter cauet̃ ꝙ aſſerēti incũbit onus ꝓbandi. vt in iur. alle. in glo. Et nota glo. iuncto tex. ꝙ pro vitanda abſurditate vel violatõe aliaꝝ regulaꝝ dʒ diſpoſitio intelligi cũ aliquali improprietate ſi aliter ſaluari põt pro quo bene facit tex. in. c. cum dilectus de conſue.

Quod nobis. De matrimonio occulto nõ iudicat eccleſia. approbat tamē illud publicare volētes. ⁊ hʒ duo dicta. ſcđm ibi vex. vel ſic ⁊ clariꝰ lr̃e inherēdo. Qui mr̃imoniũ clãdeſtine ꝯtraxerũt altero negãte vel vtroqʒ nõ apparēte legitima exinde ꝓbatione ſimul cohabitare ab eccleſia nõ cõpellunt̃. ⁊ ſi illud publicauerint tanqʒ in cõſpectu eccleſie factũ cõprobabit̃ niſi rõabilis cã ſubſit que ĩpediat. ¶ Caſus lr̃alis. Aliq ꝯtrahunt mr̃imoniũ occulte ita ꝙ ꝓbatio fieri nõ põt q̄rit̃ qd iuris ſit. dr̃ ꝙ ab eccl̃a nõ ſũt aliquatenꝰ cõpellēdi ſi alter negauerit. Uerũtñ ſi illi h̄ voluerint publicare ab eccl̃a talia mr̃imonia recipiēda ſunt ⁊ approbãda tanqʒ a pricipio ĩ ꝯſpectu eccl̃e ꝯtcta fuiſſent: niſi aliqua rõnabilis cã ĩpediat. Ber. ¶ Nõ ꝑ ibi aliquatenus cõpellēdi. ar. op. ꝙ vbi deficit oĩs ꝓbatio mr̃imonij nõ eſt exigēdũ iuramẽtũ a reo ſed potius pure abſoluēdus. ⁊ fac ꝯtra theoꝛicã doc. in. c. ꝯtinebat̃. ⁊. c. atteſtatões. ŏ. ti. ꝓxi. Et ad illa iura poſſet rñderi ꝙ ꝓcedũt qñ ſubeſt ſalteʒ aliqualis ſuſpitio pro matrimonio. ſecus vbi pro eo nihil appareʒ ¶ Nõ ſcđo ꝙ ſuꝑ ꝯtcũ matrimonij dʒ credi ſimplici v̄bo ipſoꝝ ꝯtrahentiũ ⁊ habet̃ perinde tale matrimoniũ ac ſi ab initio in cõſpectu eccl̃e fuiſſet ꝯtcũ vt in tex. ¶ Ex quo inferũt doc. ꝙ ꝓles nata ante publicatõeʒ eſt cenſenda legitima qđ eſt notãdũ. Qualr̃ aũt dʒ fieri iſta publicatio clãdeſtini matrimonij. dicũt doc. ꝙ ſm̃ formã. c. ſe. ¶ In glo. ij. in fi. intellige de alio mr̃imonio publice ꝯtcto cui nõ dʒ ꝑiudicari ꝑ ſolã ꝯfeſſionē illoꝝ qui dicũt priꝰ ꝯtraxiſſe imo plus dicit Uinc. ꝙ manifeſtũ mr̃imoniũ ꝑiudicat clãdeſtino ẽt ſi hẽat pro ſe vnũ teſtē ⁊ famã qđ dicit Baſ. bene nõndũ. Sʒ h̄ dictũ nõ vr̃ placere dño meo dño Car. mouet̃ q2 vnꝰ teſtis ⁊ fama plene ꝓbant. vt nõt gl. in. c. i. de ap. ⁊. c. veniēs el̃a. de teſti. Sʒ ſaluãdo primũ dictũ poſſet dici ꝙ vbi alia ꝓbatio apti oꝛ ꝯcurrit cuʒ fama ⁊ vno teſte ꝙ tunc ſtãduʒ ē ꝓbatõi clarioꝛi ⁊ melioꝛi. lʒ teſtis ⁊ fama deponant de tp̃e anterioꝛi ⁊ erit iſtud dcm̃ ſatis nõbile ꝙ ſiqs ꝓbat cũ vno teſte ⁊ fama de ſuo titulo anterioꝛi: aliꝰ vero ꝓbat ꝑ teſtes aptos de titulo citerioꝛi qđ iudicãduʒ ē ſm̃ ꝓbatõeʒ clarioꝛē nõ tñ ſꝑ eſt vex ꝙ fama facit ſemiplenã ꝓbatõeʒ. ſʒ vide qđ plene dixi ĩ. d. c. veniēs. ⁊ ꝑ bar. i. l. de minoꝛe. §. toꝛmēta. ff. de qđ.

Cum inhibitio. Hʒ multa dicta ⁊ cõphēdēdo oĩa ſic ſũmari põt. Cuʒ matrimonia ſunt ꝯtrahēda debēt ꝑ p̄ſbyteros ĩ eccl̃a edicta ꝓponi aſſignato termio. j. quē q voluerit ĩpedire ĩpedimẽtũ opponat ⁊ ſi ꝓbabilis ꝯiectura fuerit de ĩpedimēto ĩterdicat̃ mr̃imonium donec de h̄ cognoſcat̃. h̄ ꝑ vſqʒ ad. §. ſiqs. Si ĩ gradu ꝓhibito mr̃imoniũ clãdeſtine vel ꝯtra ĩterdictũ. de quo. ŏ. ꝯtcũ fuerit ẽt ꝑ ignorãtes de ĩpedimēto nati ex illo mr̃imonio ſunt illegitimi. Idē ē ſi ambo parētes ſciũt ĩpedimẽtũ mr̃imonij lʒ ĩ ꝯſpectu eccl̃e ꝯtrahãt. h̄ dicit vſqʒ ad. §. ſane. Sacerdos q ꝯtēpſerit ꝓhibere mr̃imonia ĩterdicta ⁊ qlibet cleric̃ꝰ ẽt regl̃aris q ĩterfuit ꝑ triēniũ a bñficio ſuſpēdunt̃: ⁊ ſi culpa exegerit ẽt grauiꝰ puniunt̃. ipi ẽt ꝯtrahētes ꝯtra h̄. c. ẽt alr̃ licite puniendi ſũt. ⁊ idē ĩ calũnioſe denũciãtibꝰ h̄ dicit vſqʒ ad finem. Et diuiſio ſatis pʒ per. §. lʒ poſſit alijs mõis diuidi. ¶ Caſus lr̃alis. Prohibitio copule cõiugalis in tribus vltimis gradibus eſt reuocata ꝑ idē ꝯciliũ. j. de ꝯſanguinitate ñ dʒ. ⁊ ideo pa. eã diſtricte ꝑcipit obſeruari vnde inherēdo veſtigijs predeceſſoꝝ ſuoꝝ oĩo ꝓhibet ꝯiugia clãdeſtina ſiue occulta precipiēs vt nullus ſacerdos talibus nuptijs intereſſe p̄ſumat. ſtatuēs gnãliter vt cũ matrimoniã fuerĩt ꝯtrahenda in eccleſijs publice ꝓponat̃ per preſbyteros termino competenti ſtatuto vt infra terminũ qui voluerit ⁊ valuerit legitimũ ĩpedimẽtũ opponat. ⁊ ipſi p̄ſbyteri per ſe nihilominꝰ.

inueſtigent vtrū aliqđ impedimētū obſiſtat. ſi aūt aliqđ ra/
tionabile obiectū fuerit ꝯ copulā ꝯhēdā ꝯctus interdicatur
expreſſe donec īpedimentū ꝓbet. Si aūt hmōi mřimonia
clādeſtina vel taliter ꝓhibita inire pſumpſerit in gradu ꝓhi
bito ēt ignorāter. ſoboles de tali ꝯiunctōe ſuſcepta illegitia
ſit ⁊ nullū habebit ſubſidiū de parētū ignorātia. cuꝫ illi talr
ꝯhendo potiꝰ affectāt ignorātiā qꝫ ſciāt īpedimēta. ⁊ eodeꝫ
modo filij illegitimi erūt. ſi ambo parētes ſciāt īpedimētuꝫ
⁊ ꝯhant ꝯ omne interdictū. ſi vero parochialis ſacerdos ta/
les ꝯiūctōes ꝓhibere cōtēpſerit aut intereē pſumpſerit per
triēniū ab officio ſuſpendat. ⁊ illi qui ꝯhunt ꝯ hmōi formaꝫ
ēt in gradu ꝯceſſo pnīa īponat ꝯdigna. ⁊ qui malicioſe ad ī
pediendā copulā legitimā īpedimētū obiecerit ſilr puniat.
Ber. ¶ Nō ꝙ ꝯſuetudo vniꝰ loci neceſſario nō eſt obſer/
uāda in alio loco niſi reducat ad ius cōe per hūtē ꝑtātē vt h
fecit papa facit de ꝯſecra. di. iiij. c. ꝺ trina. ⁊ vide qđ nō. ī. c.
ſup eo de cenſi. ¶ Itē nota ꝙ in ꝯctu mřimonij dꝫ interue/
nire preſbyter vel ſaltē cū ꝯſcia ipſius dꝫ ꝯhi ad h. c. aliter.
xxx. q. v. ¶ Itē nota ꝙ filij nati ex mřimonio ꝯcto in cōſpe
ctu eccleſie data ignorātia īpedimēti ab ipſis ꝯhentibꝰ ſunt
legitimi ⁊ h ꝑꝑ bonā fidē ꝯhentiū. ſecꝰ vbi ꝯhētes ſcirēt īpe
dimētū vel vbi ꝯherēt clādeſtine. ¶ Quero qđ in laicis ꝑ/
ſtantibus pñtiā in matrimonijs clādeſtinis. dicunt doc. ꝙ
ex vbis lře nō cōprehēdunt ſed ex mēte ſic ar. l. i. C. de fal.
mone. ⁊ c. qꝫto de ſen. ex. Eſt ergo eis īponēda pnīa ſicut
⁊ clericis. peccāt ergo tā ipſi ꝯhētes clādeſtine qꝫītereſſen
tes ſiue ſint clerici ſiue religioſi ſiue laici. ¶ Scđo q̄rit an
diſpō huiꝰ. c. locū hēat in ſpōſalibus de futuro. dicūt doct.
ꝙ ex mēte lře idē dicēdū. nā ſpōſalia in multis caſibus tran
ſeunt in matrimoniū ipſo facto. vt in. c. is qui. s. de ſpō. Pō
ne occurrat difficultas ꝯ ꝓhibitionē eccře dꝫ ēt ſpōſalibus
adhiberi h ſolēnitas facit. l. orato. ff. de ſpō. vbi dicit ꝙ ꝓ/
hibito mřimonio videnť ꝓhibita ſpōſalia qꝛ ſunt ꝑambula
ad matrimoniū. Ex quo nota ꝙ ꝯhētes ſpōſalia clādeſtine
peccāt ⁊ ꝙ iudex loci pōt illa interdicere. ¶ Tertio querit
vtꝝ hec edicta debeant ꝓponi in multis eccleſijs. ⁊ videt ꝑ
ꝙ ſic qꝛ littera loquit in plurali ibi in eccleſijs. doc. multuꝫ
inſtāt ſed ꝯcluſio videt h. Si volētes ꝯhere ⁊ eoꝝ antiq cō
traxerūt morā in certa parochia tūc ſatis eſt in illa eccleſia e
dicta ꝓponi. Si vero in diuerſis parochijs traxerūt morā
tūc in diuerſis debēt ꝓponi vel in locis publicis puta in ꝑ/
dicationibus vbi verilr pñt ꝑuenire in noticiā eoꝝ qui ſunt
de īpedimētis informati. vnde refert h Abbas ꝙ quidam
epī ſeruāt vt forēſis nō admittat ad ꝯhēdū matrimoniū niſi
hēat litteras teſtimoniales ſui ꝑlati: ⁊ eſſet valde optimū h
obſeruare ⁊ ſatis puto de mēte huius littere cū reſpectu fo
rēſiū nō poſſit ꝓuideri per illa edicta. nā ſepe ꝯtingit ꝙ ple
bei hñtes vxores in partibꝰ ſe cōferūt ad partes remotas.
⁊ ibi demū matrimoniū ꝯhūt ſicut vidi in facto. ¶ In glo. ī
v. clandeſtinis in ſi. nota bene glo. ex qua hēs tres ſpēs clā
deſtini matrimonij. Hoſt. vltra glo. enumerat alios modos
⁊ tādē dat regulā generalē dicēs ꝙ matrimoniū ꝯctū ꝯ pro
hibitionē eccleſie generalē vel ſpālē expreſſaꝫ vel tacitā dici
tur clandeſtinū ⁊ hꝫ locū pena huiꝰ. c. ¶ Sꝫ aduerte ī mul
tis locis nō ſeruat hmōi denūciatio de qua in littera. Unde
quero nūqđ matrimoniū dicat ex h clādeſtinū vide ad hoc
ꝙ nōt Io. an. ī addi. ſpe. c. ti. in prin. ⁊ originalr ſunt dicta
Oldra. ꝯſil. cclvj. ⁊ ibi ꝯcludit ꝙ dūmō matrimoniū ſit cō
tractū in facie eccleſie nō pōt ex alijs matrimoniū appellari
clādeſtinū. pro h. c. ꝯſtitutꝰ de reli. do. ⁊ c. s. ꝓx. ⁊ lꝫ vbuꝫ
eccleſie ſumat multipliciter vt nō. gl. in. c. ſi. ne prela. vi. ſu/
as. Tñ in ꝓpoſito ſumit eccleſia pro collectiōe fideliū facit
de ꝯſe. diſt. i. eccleſia ꝯhens. ergo corā multitudine ſm pñe
ꝯſuetudinē nō dicit clādeſtine ꝯhere ſed in facie eccleſie qđ
nō. ⁊ hoc hēo pro indubito vbi nō eſt cōſuetudo ꝙ mittant
edicta. ſed vbi eēt talis cōſuetudo dubito vtrū hēat locū pe
na huius. c. ſiqs ꝯxerit in facie eccleſie nō premiſſis iſtis de
nunciationibꝰ ⁊ potiꝰ credere ꝙ nō lꝫ iſta gl. ſentiat oppoſi
tū: qꝛ pena eſt appoſita ꝯ ꝯhētes clādeſtine ⁊ nō ꝯtra ꝯhen/
tes edictis nō premiſſis. ⁊ nō pōt dici clādeſtine ex quo ī fa
cie eccleſie nemine ꝓhibēte ꝯxit maxime cū illud ſit officiuꝫ
ſacerdotis ⁊ nō cōtrahētiū. ⁊ ꝑ h aperit multū intellectꝰ hu
ius. c. ¶ In glo. in v. voluerit ibi publicū crimē videt. ⁊ ex
h dicit Hoſ. ꝙ ſi vnꝰ egit cōtra matrimoniū ⁊ ſuccubuit ne
mo audit volēs iteꝝ ꝓponere illud īpedimētū qꝛ actio po/
pularis cōſumit vno agēte. l. eū qui. §. in popularibꝰ. ff. de
iureiu. ꝙ dcm̄ nō videt placere do. an. qꝛ cā matrimonialis
nō trāſit in rē iudicatā. vt in. c. tenor ⁊ c. lator ⁊ c. ꝯſangui/
nei. de re iudi. niſi velimꝰ dicere ꝙ ꝯtrariū ꝓcedit reſpectu
ipoꝝ cōiugū ⁊ nō reſpectu extraneoꝝ. ⁊ eſſet notabilis limi
tatio ad illa iura ſed nō plꝫ ſibi rōne peccati. ⁊ credo eū vē/
rū dicere tñ dico ꝙ nō admittet alius niſi iudex ꝑmiſſa cāe
cognitōe videat iſtū rōnabiliter moueri. pro h ꝙ nōt Inn.
in. d. c. tenor vbi ita notabilr dicit reſpectu ſnīe que trāſiuit
in rē iudicatā. Et in ſi. glo. Gaſ. de cal. tꝫ oppoſitū. vt is q
fuit pñs ⁊ tacuit poſſit de nouo accuſare ⁊ ſit ſpāle in matri/
monio ꝓpter ꝑiculū aīe. ⁊ idē tꝫ do. Car. in alia cā ex quo e/
dicta nō ꝑceſſerūt. ſed certe puto ꝙ aliqualis ſuſpitio gene
ret ꝯ tacentē. ſed in cā matrimonij optime ꝓcedit dcm̄ gaſ.
ex quo edicta non preceſſerunt facit. c. ſi. qui matri. accuſa.
poſſunt. ¶ Nico. Abbas.

De ſponſa duorum. Rubrica.

¶ Supra viſuꝫ eſt de duabꝰ ſpeciebꝰ ſpōſalioꝝ. ſ. manife/
ſtis ⁊ clādeſtinis. ſed qꝛ qñqꝫ qs ꝯhit ſucceſſiue bina ſpon/
ſalia cū diuerſis mulieribꝰ vel eāmulier cū diuerſis viris ⁊
poſſet dubitari que ꝑualeāt. ideo poſt ꝑcedētes ſubijcit iſtā
¶ Querit Inno. hic ſup rubrica duo petūt eādē mulierē
in vxorē pariter ꝓbāt. q̄rit cui mulier ſit adiudicāda. Con/
cludit ꝙ eſt differēda ſnīa donec hēatur certior ꝓbatio. ⁊ ſi
alter pōt prius ꝓbare nō eſt illi adiudicāda mulier ſed diffe
renda ſnīa donec alter ꝓbabit ſecꝰ vbi ageret de ꝑbenda ⁊
alijs poſſeſſionibus qꝛ prio ꝓbāti adiudicaret res petita ⁊
victor preſtaret cautionē ipſi reo de ꝯſeruādo eū idemnem
reſpectu alterius petitoris. vt in. l. is a quo. ⁊ l. ſequē. ff. de
rei vē. ¶ Nō bene hoc dcm̄ Inno. ex quo potes colligere
nōbilē limitationē ad illas leges vt res nō tradat ꝑ vincenti
vbi poſſit ſeq ꝑiculū aīaꝝ ex adiudicatōe ſeu traditōe ſꝫ dif
ferenda eſt ſnīa donec alius ꝓbauerit. Et nō ſcđo qđ agen
dū qñ duo equalr ꝓbant ⁊ res petita non eſt diuiſibilis nec
pōt inſolidū poſſideri qđ limitat nō. bart. in. l. ſi duo. ff. vti
poſſe. ⁊ nō. in. c. lꝫ de ꝓba.

DUobus. Cōtrahēs ſucceſſiue ꝑ ver
ba de pñti cū duabꝰ tenet
adherere priē. ſi aūt ꝑ ꝯxit per vba de futu
ro. ſcđo per vba ꝺ pñti adherebit ſcđe ⁊ ha
betur. h. c. ꝓ palea. xxvij. q. ij. c. duobus ⁊
ſm Hoſti. ⁊ bene iſtud. c. idē dicit in effectu
cū. c. pe. ⁊ eſt ſicut. s. de ſponſa. due ſunt ptes. ſcđa ibi ē aūt
⁊ ſcđa ſubdiuidit. ſcđa ibi fides. ¶ Caſus lřalis. Aug. i. c.
iſto oſtēdit ꝙ fides ꝯiugalis ꝯctus duplex eſt. ē. n. fides pa
ctionis ⁊ eſt fides ꝯſenſus: ſi aliqs dedit alicui fidē pactōis
nō dꝫ aliā ducere. ſi aūt duxerit vꝫ ⁊ agat pnīam de fide mē
tita. ſi aūt dederit fidē ꝯſenſus nō dꝫ aliā ducere ⁊ ſi duxerit
dimittet illā ⁊ adherebit priori. Et qđ ſit pactionis fides ⁊
ꝯſenſus in tex. vide. Ber. ¶ Nō ꝑ ꝙ ois pactio qꝫtūcūqꝫ
ſimplr pōt appellari fides. vnde veniēs ꝯ ꝓmiſſionē dr ue/
nire ꝯ fidē ꝑ eū preſtitā ⁊ ſic capit in. l. i. ff. de ꝯſti. pecu. ⁊ in
l. i. ff. de pactis. ⁊ pōt ꝓmiſſio appellari fides ad inſtar reli/
gionis fidei qꝛ ſicut ibi credimus qđ nō videmus ita in pro
miſſione credo te facturū qđ ꝓmiſiſti lꝫ nō videā. vnde dici
tur fides qꝛ fiet vel a firmitate. ¶ Scđo nō ex h tex. ar. op.
⁊ quaſi expreſſuꝫ ꝙ ex ſponſalibꝰ ſine iuramēto ꝯctis quis
obligat ad ꝯhēdū ita vt peccet veniēdo ꝯ ꝓmiſſionē cū alia
ꝯhendo. ¶ Nō tertio ibi ſi permiſerit ⁊c. ꝙ valet mřimoni
uꝫ lꝫ qs inducat ad ꝯctū ex mulieris pulchritudine ſeu ap/
petitu copule extorquēde facit. c. tua. ⁊ c. veniēs. s. de ſpō.
¶ Ultimo nota tenere matrimoniū īteruenīēte mutuo con
ſenſu lꝫ ſm loci ꝯſuetudinē nō det anulus ſeu non ſeruetur